

תָּכֵן הָעֲנִינִים :

עמוד

- 3-2 מִכְתָּב תּוֹדָה לְאִמָּא שְׁלִי
- 11-5 שְׁלַחַן הַשַּׁבָּת שֶׁל חַיִּים
- 12 הָעֲמוּד שֶׁל אִמָּא וְשְׁלִי – שְׁלַחַן הַשַּׁבָּת שֶׁל חַיִּים
- 13 חוֹשְׁבִים, חוֹשְׁבִים עַד שְׂיֻדָּעִים – לָאן אֲנִי שִׁיךְ?

- 19-14 הָעֲנִינָה שֶׁל רוּתִי
- 20 הָעֲמוּד שֶׁל אִמָּא וְשְׁלִי – הָעֲנִינָה שֶׁל רוּתִי
- 21 חוֹשְׁבִים, חוֹשְׁבִים עַד שְׂיֻדָּעִים – מִי אֵינוֹ שִׁיךְ?

- 29-22 עֲוֹנָה לְשַׁבָּת
- 30 הָעֲמוּד שֶׁל אִמָּא וְשְׁלִי – עֲוֹנָה לְשַׁבָּת
- 31 חוֹשְׁבִים, חוֹשְׁבִים עַד שְׂיֻדָּעִים – מָה חֶסֶר?

- 41-32 רַכְבֵּת הַחַיּוֹת
- 42 הָעֲמוּד שֶׁל אִמָּא וְשְׁלִי – רַכְבֵּת הַחַיּוֹת
- 43 חוֹשְׁבִים, חוֹשְׁבִים עַד שְׂיֻדָּעִים – מִי מִתְאַיֵּם לְמִי?

- 51-44 כְּבִשָּׁה אַחַת קִטְנָה
- 52 הָעֲמוּד שֶׁל אִמָּא וְשְׁלִי – כְּבִשָּׁה אַחַת קִטְנָה
- 53 חוֹשְׁבִים, חוֹשְׁבִים עַד שְׂיֻדָּעִים – מִי נֶעְלָם?

- 61-54 מָה כְּדָאִי?
- 62 הָעֲמוּד שֶׁל אִמָּא וְשְׁלִי – מָה כְּדָאִי?
- 63 חוֹשְׁבִים, חוֹשְׁבִים עַד שְׂיֻדָּעִים – מִי הוּא מִי?

- 70-64 הַכְדוּר הַכָּחַל שֶׁל חֲנִי
- 71 הָעֲמוּד שֶׁל אִמָּא וְשְׁלִי – הַכְדוּר הַכָּחַל שֶׁל חֲנִי
- 72 חוֹשְׁבִים, חוֹשְׁבִים עַד שְׂיֻדָּעִים – מִי כְמוֹנִי?

- 81-73 צָצִי, צָצִי, צָא הַחוּצָה
- 82 הָעֲמוּד שֶׁל אִמָּא וְשְׁלִי – צָצִי, צָצִי, צָא הַחוּצָה
- 83 חוֹשְׁבִים, חוֹשְׁבִים עַד שְׂיֻדָּעִים – הֵיכָן אֲנִי נִמְצָא?

- 84 כְּמוֹ אָבָא
- 85 הָעֲמוּד שֶׁל אִמָּא וְשְׁלִי – כְּמוֹ אָבָא
- 86 חוֹשְׁבִים, חוֹשְׁבִים עַד שְׂיֻדָּעִים – יֵשׁ בְּעֵינָה?

- 92-87 מִכְתָּב תּוֹדָה חֲדָשׁ לְאִמָּא שְׁלִי

והנה – הגיע יום ששי,
היום שבו מתכוננים לשבת.

אמא של חיים
כבר בשלה דגים ומרק לכבוד שבת.
אמא של חיים
כבר אפתה עוגה לכבוד שבת.
הבית של חיים
נקי ומסדר לכבוד שבת.
גם חיים רוצה לעזור בהכנות לשבת.

אמא אומרת:
"בוא, חיים, נערוך ביחד את השלחן
לכבוד שבת."

ומה חיים מביא?
חיים מביא מגש גדול מן המטבח.

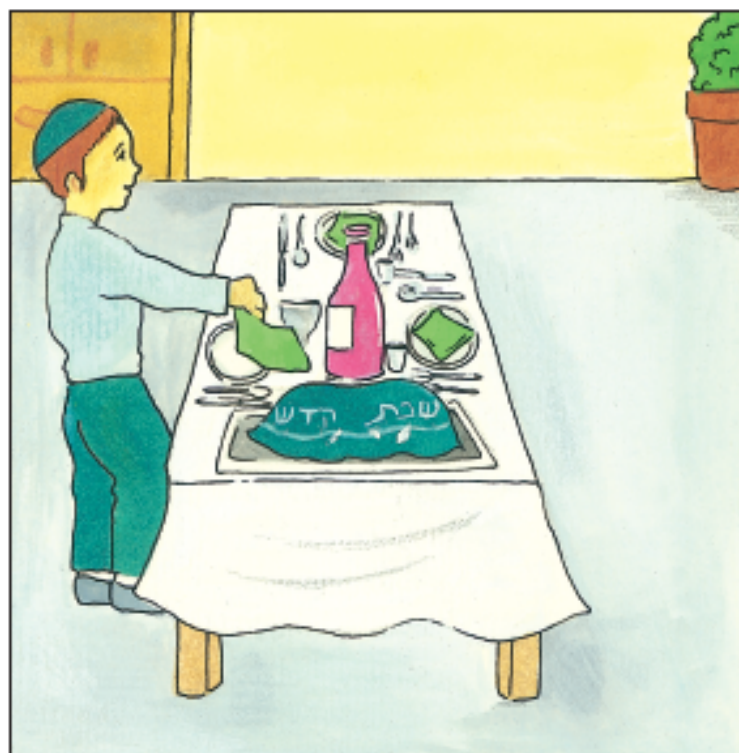
מה אמא עושה?
אמא פורשת מפה לבנה ויפה
על השלחן של שבת.

חיים נגש למטבח, ופותח את המגרה.
מה הוא מוציא מתוכה?
ספינים ומזלגות, כפות וכפיות.
מסדר אותם יפה סביב הצלחות.

מה אמא מביאה?
אמא מביאה צלחות אל השלחן
ומניחה אותן בסדר נאה.

והנה חיים מקשט את השלחן:
הוא לוקח מפיות מנזר צבעוני
ומניח מפית יפה על כל צלחת.

אמא מוציאה מן הארון
כוסות זכוכית נוצצות.
היכן היא מעמידה אותן?
אמא מעמידה כל כוס על-יד כל צלחת.

רויתי שמחה ואמרה: "טוב מאד! כלם קבלו,
כלם ברכו, כלם אכלו, כלם אמרו: 'תודה' ונהנו."

עכשיו אטעם גם אני מן העוגיה שאמא אפתה לי."

התישבה לה רויתי על הספסל.

רצתה לאכל את העוגיה שלה.

אך הנה אבוי – מה נותר?

נשאר לה ביד רק פרוו קטן...

רויתי הצטערה. אך לאחר רגע אמרה:

"אין דבר, לא נורא."

אלך הביתה ואבקש מאמא

עוד עוגיה."